

Aan:
College van B & W en
Gemeenteraadsleden van Gemeente West Betuwe

Betreft: Proces en gedrag gemeente(vertegenwoordigers) rond huisvesting alleenstaande minderjarige Statushouders in Windvaan 25.

Geacht College, geachte leden van de Gemeenteraad,

Ik heb niets tegen statushouders, en zeker niet tegen alleenstaande minderjarige statushouders. Want ik ken ze niet, en hoe kan ik iets hebben tegen mensen die ik niet ken?

Ik heb dus niets tegen minderjarige alleenstaande statushouders. Ook niet wanneer ze in Geldermalsen gaan wonen. Ik begrijp dat in ieder geval een deel van hen verschrikkelijke dingen heeft meegemaakt en moest vluchten of is weggestuurd door hun ouders, die hun kinderen graag in veiligheid zien opgroeien. Hoe kan ik iets tegen iemand hebben die ik niet ken, die dingen wil die ik in vergelijkbare omstandigheden ook voor mijn kinderen zou willen?

Ze hebben mij niets gedaan. Niet onfatsoenlijk behandeld, geen informatie onthouden of dingen verzwegen.

Ik heb wel iets tegen mensen en organisaties die geen of zo laat mogelijk informatie verschaffen, en geen of ontwijkende antwoorden geven op op zich simpele vragen en daarbij op zijn minst de indruk wekken dat ze draaien en liegen. Tegen mensen en organisaties die op geen enkele wijze ingaan op al dan niet terechte zorgen vragen en opmerkingen van burgers en omwonenden, die vragen om aan de voorkant, nu dus, al dingen te regelen. Die in plaats daarvan nu al verantwoordelijkheden afschuiven naar anderen of elkaar, zodat niemand aanspreekbaar lijkt.

En ik heb echt iets tegen mensen die, alleen omdat ik simpele vragen stel, die eenvoudig te beantwoorden zouden moeten zijn, mij of andere bezorgde burgers willen uitmaken voor vreemdelingenhater of erger. En tegen mensen (van Naast) die in een afsluitende zin over de huisvesting mij en andere burgers oproepen de statushouders gewoon als mens en als gelijke te zien en gewoon te groeten. Waaruit leiden zij af dat de burgers en omwonenden dat niet zouden willen en kunnen?

Ik heb ook wel iets tegen sommige vertegenwoordigers van de gemeente.

Zoals een wethouder die in het openbaar zegt dat niet eerder dan na het moment van overdracht informatie kon worden gegeven, omdat dat anders gevolgen zou hebben voor de prijs. Alsof de prijs niet veel eerder is overeengekomen. Dat is op zijn zachtst gezegd misleiding, die des te kwalijker is omdat dit werd gezegd tijdens een informatie avond.

Ik heb ook iets tegen een burgemeester die, met een beroep op het reglement van orde, in december de politieke vragen van raadslid [REDACTED] die gerelateerd waren aan de actuele situatie rond Windvaan 25 en relevant waren voor een goede beoordeling van bijvoorbeeld het proces van besluitvorming, niet toelaat. Omdat ze volgens de burgemeester niet relevant, actueel en politiek waren.

Ik heb iets tegen de gemeente die zogenaamde informatie avonden organiseert, maar daar vervolgens geen antwoord geeft op gestelde vragen.

Ik heb iets tegen een organisatie [REDACTED] die in haar publicaties verschillende kleinschalige voorzieningen kent, waaronder de grootste maximaal 12 bewoners mag hebben. En die dan vervolgens nu maximaal 14 bewoners wil kunnen plaatsen "omdat Justitie daar ontheffing voor heeft gegeven" (mededeling tijdens de eerste informatie avond). Ik heb iets tegen een organisatie, die vervolgens niet kan aangeven waar die ontheffing op is gebaseerd, of waar die zou zijn te vinden. Ik heb ook iets tegen die organisatie, [REDACTED] die een programma van eisen heeft om te kunnen bepalen hoeveel bewoners ergens kunnen wonen, maar zich van dat eigen programma van eisen vervolgens niets aantrekt en daarop ook niet wil worden aangesproken of daarop reageert met volstrekte onzin. Ik heb iets tegen het [REDACTED] die beweert dat ze met [REDACTED] een betrouwbare partner hebben met veel relevante ervaring. Ook de wethouder stelt dit in zijn informatienota IN006, terwijl de genoemde ervaring bij navraag en onderzoek geen betrekking heeft op langdurige huisvesting en begeleiding van minderjarige statushouders in een kleinschalige woongroep, maar op crisisopvang voor grotere groepen. Die noodzakelijke ervaring is er dus gewoon niet.

Ik heb iets tegen een organisatie [REDACTED] waarover de meest basale informatie niet is te vinden, die in ieder geval in verschijning meer lijkt op de door Follow the Money en Pointer eerder rond opvang genoemde zgn Zorgcowboys dan op een bonafide zorgorganisatie, niet lijkt te werken met vaste medewerkers, hoewel dat een voorwaarde is van het [REDACTED] die onduidelijk is over de financiën maar in ieder geval gericht op winst, met een direct financieel belang bij een zo groot mogelijk aantal bewoners. En dus zonder de noodzakelijke ervaring met begeleiding gericht op integratie.

En ik heb iets tegen de Gemeente en het [REDACTED] die, hierop gewezen, niets anders kunnen doen dan verwijzen naar procedures (waar ze zich eerder ook niet aan hebben gehouden of die niet werkten) in plaats van te zorgen voor waarborgen van Naast, die toch relatief simpel te krijgen moeten zijn. En die ook noodzakelijk zijn voor de integratie.

Want hoewel ik ze niet ken, vind ik dat de jonge statushouders wel een oprechte kans verdienen. En als mens en individu moeten worden gezien. Niet als iets wat je kunt afstrepen van je wettelijke verplichting. Of als object, dat per object een flink bedrag aan huur zorg opbrengt. Ik vind het nodig dat men ze ziet als de pubers die ze ook zijn, die nog hier en daar opvoeding nodig hebben door deskundige begeleiders. En opvoeden doe je niet door te dreigen met onmiddellijke verwijdering wanneer je verkeerd gedraagt in de buurt, zoals de vertegenwoordiger van Nidos aangaf op de informatieavond. En als een individu, die voor de ontwikkeling en integratie ook letterlijk (eigen) ruimte nodig heeft, en niet wordt opgehokt. Dus niet met 12 (laat staan 14!) man in een huis dat volgens het eigen programma van eisen van Nidos geschikt is voor maximaal 9 bewoners.

En ik heb iets tegen een gemeente, die ik aanspreek om namens de burgers te zorgen voor waarborgen aan de voorkant bij [REDACTED] en [REDACTED] maar die daar niets mee doet.

Ik wil niet iets tegen een ondefinieerbare groep hebben. Zoals minderjarige alleenstaande statushouders. Dat heb ik ook niet. Ik wil ook niet iets hebben tegen een ondefinieerbare groep zoals de gemeente. Ik wil eigenlijk tegen niemand iets hebben. Maar ik wil wel iemand kunnen aanspreken. En ik wil dat iemand zich verantwoordt voor zijn gedrag. Als wethouder. Als griffier. Als burgemeester. Als vertegenwoordiger van een organisatie.

Ik heb iets tegen mensen en organisaties die het wantrouwen van de burger tegen de overheid vergroten. En dat zijn niet de alleenstaande minderjarige statushouders. Want ik heb niets tegen hen, ik gun ze een mooie toekomst als burger in Nederland. Als burger in een gemeente die de burgers en democratie ook serieus neemt. Die bij besluiten dus ook de belangen van diverse groepen burgers betreft, hen tijdig informeert en raadpleegt. Zo'n gemeente zou fijn zijn voor alleenstaande minderjarige statushouders. Maar zo'n gemeente is West Betuwe nu niet.

Wat nog het ergste is: Straks gaan mensen nog iets krijgen tegen statushouders omdat ze zich machteloos voelen tegen degenen waar ze terecht iets tegen hebben. Zoals ik hiervoor heb beschreven.

Laten we dat proberen te voorkomen.

29 januari 2024.